

M^s 75

(Ancienne suite 479)

Tom. IV.

Quæstiones Medicæ annis

In Scholis Parisiensibus Agitatae,

Ab anno 1620, ad annum 1630

quas quidem Summâ diligentia collectas, in ordinem dispositas,
et rursû colligatas, ornando Facultates Bibliotheca curavit

M. Hyacinthus Theodorus Baron, Antiquus ejusdem ordinis
Decanus;

M. Hyacinthus Theodorus Baron filio quæstioni Decano

Anno 1734

Section IV
Description of the Survey

A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

It was found that the survey was completed on the 10th of May 1832.

The survey was conducted by the following persons: A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z. The survey was conducted in the following order: A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

The survey was completed on the 10th of May 1832. The survey was conducted by the following persons: A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

Section V
Description of the Survey

The survey was completed on the 10th of May 1832. The survey was conducted by the following persons: A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

manu d'André 59

QVÆSTIO MEDICA

QVOD LIBETARIIS CONCERTATIONIBVS MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM DIE IOVIS NONA IANVARI MAGISTRO IOANNE DOSSIER DOCTORE MEDICO MODERATORE

An à lienis scirrho tabes?

VT mors rerum omnium maximè terribilis, sic morborum summè calamitosus tabes: fatalem quippè moriendi necessitatem clarè continet, medici consilium apertè contemnit: hoc etiam iniustior, quod naturæ inimica in extinguendo homine naturam mentitur. Communi appellatione atrophiam, cachexiam, marasum & omnem extenuationem designat: Propriâ pulmonis ulcerationem, quâ corpus vniuersum liquefcit. In hac, vt vlcus causa duplex, vis cathartici, venæ ruptio in pulmone, ita extenuationis triplex, vlcus edacitas, febris hæctica, aëris tabifica qualitas: illa, vt varia & multiplex, varium quoque & multiplicem fontem agnoscit, animi parhemata, vigilas, inediam, vacuationem, febres diurnas, visceris alicuius intemperiem in signem, obstructionem, phlegmonem, scirrhum.

CIRRHVVS autem tumor est præter naturam durus, renitens: hic dum incipit, doloris compos, si confirmatur, doloris expers. Vtriusque materia humor crassus, viscidus, qui minutis particule poris impactus ab ea ægrè aut nunquam secedit. Is humoralis existit, aut statim initio tumoris, vt cū lenta pituita, sanguis crassus in parte fluxione, congestione cumplatur; aut malè curatæ phlegmones materia refrigeratur, adstringitur, dissoluta tenui portione crassior subsistit. Vt verò erysipelas cuti, phlegmone subiectæ carni, oedema hydropicorum, tabidorum pedibus familiare; ita scirrhus in lienis parenchymate triumphat, eoque superbius, quod commodiorem locum inuenit, illinc difficilius depelli possit.

LIENI cum hepate licet eadem ferè commoda incommodaque, vnum & commune periculum, vna salus ambobus: Nihilominus, vt lien dignitate & officio inferior, nec periculis tam facile cedit quam hepar, sic isdem obstructioni præferim magis opportunus. Cū enim substantiâ sit laxa, rara, fungosa, & assiduo fluentis humoris melancholici, interdum pituitosi haultu sese ingurgitet, facile imbuatur, intumescit, distenditur, indurescit (pueris & constantibus sæpius, senibus & raris) præpeditaque attrahendi, digerendi, excernendi potentia, eò nonnunquam duritiei deuenit: vt imotus motum, insensilis sensum, indolens dolorem partibus impertiat: verèque tum dici possit, seditionem facit lien: falso affirmari, splen ridere facit.

S ENIM sæculentus humor, hinc à iccore dimissus, illinc a lienis exclusus, velut eiecta è ciuitate plebecula, quâ data porta ruit, & siue iurare siue iniuriâ, quam primùm potest sedem inuadit, occupat, inficit; hinc succedunt ventriculo, intestinis dysentericæ & quæ sæpè lethales; lateri pleuritidis; incubus diaphragmati; cerebro melancholicæ, vertigines, epilepsiæ, apoplexiæ; cordi palpitatio, syncope; cunctis partibus nulla, aut certè praua nutritio; vniuersæ cuti icterus niger; toti corpori langor & stupor.

MMO stupet medicus ægri territus aspectu; iuuat tamen si iuuari potest, emollienti & discutienti enimate: vsu capparidis, scolopendrij non oxymelitis: melanagogis, phlegmagogis: sectione saphenæ, non saluarellæ: imperato potius corporis quam animi motu. Vt nam natura secundet, præcæue, non hæmorrhagiâ sinistra sed dysenteria, hæmorrhoidibus, nigricantibus vrinis: alioqui nec diuretica prosunt, vix pharmaca. Morbus enim non magis mouetur quàm si dura flex aut flet Marpesia cautes: hinc malo perseverante fæcet halitus, gingiuarum corroduntur, cutis squalefcit, corpus ignauia torpescit, vultus pallescit, insomnia terrent, timor & mæstitia consumunt: Quid plura? Est ægris alius color, horrida vultum deformat macies, crudelis vbique luctus, vbiq; paupor, & plurima mortis imago.

Ergo à lienis scirrho tabes?

41

Asserebat PETRVS GIRARDET Lugdunifalinenfis Anno R. S. H. M. DC. XX.

DOMINI DOCTORES DISPVATVRI.

M. Ioannes Texier.

M. Robertus Tuloûe.

M. Michael Bommer.

M. Anthous le Rat.

M. Dionysius le Soubz.

M. Bartholomæus Barralis

M. Ioannes Desgorris. M. Reg.

M. Renatus Chartier. M. & Profef. Reg.

M. Andreas du Chemin.